

Ilustracje:
Droga i jej odwodnienie jako trwałe uszkodzenie doliny i łóżyska cieku

1. Droga i wylot przepustu na dopływie zbyt blisko potoku – brak terasy zalewowej powoduje erozję denną, a ta z kolei meandrowanie i erozję boczną – najczęstsza przyczyna konfliktu na styku równoległym droga – łóżysko cieku.

2. „Pełzająca urbanizacja” zaczyna się zazwyczaj tak jak tutaj: pomiędzy drogą a uregulowanym potokiem zlokalizowany jest parking kościelny lub gminny, na nasypie wykonanym na terenie zalewowym. Cegły do dalszej zabudowy właśnie przygotowane, a skrępowany nasypem i zboczem góry potok przy najbliższym wezbraniu podmyje skarpy i zniszczy nasyp parkingu lub spowoduje osuwisko zbocza góry. Do zobaczenia w kolejce po kredyty.

3. Prawidłowe ustanowienie korytarza rzeki i urządzenie ekotonu w Stróży w latach trzydziestych zeszłego wieku na równoległym styku Raby i „zakopianki”. Droga prawie niewidoczna mimo bezpośredniego sąsiedztwa. Na prawym brzegu rzeki szeroka na około 400 m terasa zalewowa, obecnie zabudowana w 75 %.

4. Przepust drogowy jako blokada komunikacji dla większości zwierząt lądowych i wodnych.

5. Przepust na cieku w okolicy Łańcuta, dno cieku i przepustu przygotowane do umocnienia gruboziarnistym żwirem z dużymi otoczakami na długości około 100 m cieku. Przykład rozsądnego podejścia do skrzyżowania łożyska cieku z drogą lokalną.

6. Zbyt mała rozpiętość mostu powoduje erozję wgłębną i równocześnie blokuje komunikację wzdłuż cieku. Ilustracja obrazuje najczęstsze trwałe uszkodzenie cieku przy przekraczaniu mostowym, które jest korygowane zazwyczaj w postaci dalszego uszkodzania cieku budową podpierających stopni itp.

7. Nekrosfera koryt przeciwpowodziowych, urządzanych przez RZGW w potokach będących obrębami ochronnymi w rozumieniu ustawy rybackiej wyznaczonymi przez Wojewodę, a spowodowanych wnioskiem sołtysa z Pipidówki. Pieniądze pochodzą z pożyczki EBI, a służyć mają usuwaniu strat powodziowych (gdzie one są?). Koryta takie nie byłyby szkodliwe, gdyby je wykonywać poza potokiem, w formie suchego kanału ulgi.

8. Prawidłowe wykonywanie robót ziemnych: masy ziemne z prawego brzegu rzeki są ładowane i przewożone na odkład lub na przeciwległy brzeg wywrotkami. Jedyne zamięcenie wody pochodzi z przekraczania ujściowego odcinka dopływu, czego można byłoby uniknąć stosując prowizoryczny przepust.

9. Potok górski, to dynamiczna równowaga łóżyska cieku i otoczenia roślinnego, różnorodność siedlisk i miejsce rekreacji. Na kilometrze takiego potoku znajduje się więcej dzikich pstrągów niż wędkarze są w stanie złowić przez rok w dwunastokilometrowym odcinku Raby. Trudno uwierzyć, że równoległe do tego potoku biegnie lokalna droga asfaltowa w odległości zaledwie 40 metrów.

10. Górski potok przy napelnieniu wodą 50%, a po lewej osadnik – opóźniacz wód opadowych z rowów ulicy Górnej w Myślenicach (około 1,5 km długości). Konstrukcja: opaska z narzutu kamienno-żwirowego około 0,60 do 0,80 m wysokości, w miejscowym żwirowym poszerzeniu doliny, formująca potrójne zagłębienie terenu, około 40x5 m.

11. Elementy habitatowe w kanale przeciwpowodziowym rzeki Raby. Literatura sugeruje zamiast układów równoległych układ „karo” i „zamierzony układ przypadkowych głazów”.